

Titel: Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 85

Citation: "Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 85", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e25460/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

stalter Sagens Aktstykker oversendte til Rigsanklageren eller Forsvareren, efter som hin eller denne først skal have Ordet (jfr. § 957), med Paalæg om inden en fastsat Frist — der af Formanden kan forlænges — at tilstille Modparten samme og anmelde Sagen til Foretæelse.

Andre Beslutninger end de i § 953 nævnte, som bliver at tage af Højesteret inden Domsforhandlingen, kan træffes af det i § 953 ommeldte Udvalg eller af Højesterets Formand. De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, er ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtlig i et Retsmøde, stiles skriftlig til Retten.

§ 955.

Nye Beviser kan forelægges Højesteret angaaende saadanne Omstændigheder, som i den paagældende Sag er undergivne denne Rets Bedømmelse. Skal saadanne Beviser tilvejebringes, paahviler det henholdsvis Rigsanklageren eller Forsvareren efter forudgaaende Meddelelse til den anden Side at foretage de hertil fornødne Skridt. Er der Uenighed om, hvorvidt eller paa hvilken Maade nogen Oplysning skal tilvejebringes, eller vil dens Tilvejebringelse gøre Udsættelse af Sagen nødvendig, bliver Rettens Beslutning at indhente. Beslutter Retten af egen Drift, at nye Oplysninger skal tilvejebringes, giver den herom fornødent Paalæg til Rigsanklageren.

Skal Vidner og Syns- eller Skønsmand afhøres, kan Højesteret, naar saadant findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at deres Afhørelse skal ske for Højesteret, jfr. §§ 171 og 172 samt § 202. Ellers sker Afhørelse af Vidner og Syns- eller Skønsmand ved vedkommende Undersøgelsesret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 75.

Højesteret kan ligeledes, saafremt det findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at Vidner og Syns- eller Skønsmand, der har været afhørte tidligere, indkaldes til personlig Afhøring under Domsforhandlingen for Højesteret.

Naar dertil findes Anledning, kan Højesteret forlange Erklæring af Landsretten til yderligere Oplysning om, hvad der er foregaaet under Domsforhandlingen for samme.

§ 956.

Er Tiltalte ikke fængslet, har han Ret til at deltage i Retsmødet; er han fængslet, bliver han kun, naar han har fremsat Begæring derom, og Højesterets Formand finder, at særlige Grunde taler for at tage denne til Følge, at foranstalte henbragt til Mødet.

Tiltaltes Udeblivelse hindrer ikke Sagens Fremme, naar en Forsvarer er mødt.

§ 957.

Under Domsforhandling for Højesteret har den Part, som anker, først Ordet. I øvrigt foregaaer Forhandlingen i de Former, som Højesteret under lagttagelse af Reglerne i Kapitlerne 2, 3 og 16 herom nærmere fastsætter.

Afhørelse af Vidner for Højesteret foregaaer overensstemmende med Reglerne i §§ 872—75.

§ 958.

Er en fra den ene Side rejst Anke støttet til Grunde, der kan lede til, at Højesteret afsiger ny Dom i Realiteten, har Modparten, uanset at han ellers nu vilde

Nr. 90. være udelukket fra at paaanke Dommen, Adgang til at paastaa denne ophævet paa Grund af Fejl, der maa lede til Sagens Hjemrinsning til ny Forhandling. Dog maa han saa betimelig forud for Sagens Foretagelse give Modparten Meddelelse om, at han agter at fremsætte saadan Paastand, og om Grunden, hvorpaa den støttes, at Modparten faar Tid til fornøden Forberedelse.

Ankegrunde, som ikke er anførte i vedkommende Parts Ankemeddelelse eller den i Fortsættelse af denne afgivne Begrundelse (§ 950) eller i en af ham i Henhold til nærværende Paragrafs første Stykke, sidste Punktum, afgiven Meddelelse, og som heller ikke er af den Beskaffenhed, at Retten i Embeds Medfør skal tage dem i Betragtning (§ 959), kan Højesteret tilstede ham at fremkomme med, naar særlige Grunde findes at tale derfor. Findes det, at deres Fremsættelse gør yderligere Forberedelse nødvendig for Modparten, udsætter Højesteret Sagen derefter.

§ 959.

Højesterets Prøvelse er i Regelen indskrænket til de paaberaabte Ankegrunde; herfra gælder dog følgende Undtagelser:

1) Hvor Anken eller en i Henhold til § 958, 1ste Stykke, fremsat Paastand er støttet paa nogen af de i §§ 944 eller 945 omhandlede Grunde, kan Retten prøve, om Straffeloven i det hele er rigtig anvendt, saa og om der er et aabenbart Misforhold imellem Forbrydelsen og den idømte Straf, jfr. dog § 960, sidste Punktum.

2) Hvor alene Rettergangsfejl er paaberaabte som Ankegrund, kan Højesteret, naar Dommen ikke ophæves af saadan Grund, prøve, om Straffeloven er urigtig anvendt til Skade for Tiltalte, eller om den idømte Straf er uforholdsmæssig høj.

3) Naar det i et Tilfælde, hvor Tiltalte er domfældt, findes, at nogen væsentlig til hans Betyggelse sigtende Rettergangsregel er tilsidesat, kan Højesteret, dersom den finder, at den begaaede Fejl gør Domfældelsens Rigtighed tvivlsom, ophæve Dommen og hjemvise Sagen, uanset at den paagældende Fejl ikke er paaberaabt.

Hvis en Dom, som angaar flere Tiltalte eller flere Forbrydelser af samme Tiltalte, kun er paaanket for en eller nogle Tiltaltes eller Forbrydelsers Vedkommende, kan Højesteret, naar den finder, at en Ankegrund, som er gjort gældende under Sagen, eller som Retten i Medfør af Reglerne i denne Paragraf har taget i Betragtning, tillige omfatter nogen Tiltalt eller Forbrydelse, for hvis Vedkommende Dommen ikke er paaanket, til Fordel for vedkommende Tiltalte tillægge den Virkning ogsaa under den saaledes upaaankede Del af Sagen.

§ 960.

Kommer Højesteret til det Resultat, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, kan den selv afsige ny Realitetsdom, naar den finder, at det fornødne Grundlag herfor foreligger, hvortil, for saa vidt Spørgsmaal er om at afsige en fældende Dom, ifølge § 945 hører, hvis Sagen er en Nævningesag, at Tiltalte ved en gyldig Nævningeerklæring er kendt skyldig i den Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmaal om at domfælde ham.

Gaar den nye Realitetsdom ud paa Tiltaltes Frifindelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmaalet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Varetagtsfængsel eller uforskyldt Udstaaelse af Straf, medmindre Tiltalte har begært dette Spørgsmaal afgjort under Medvirkning af Nævninger.

Finder Højesteret, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, men at Bettingelserne for, at Retten kan afsige Realitetsdom, ikke er til Stede, ophæver Højesteret Dommen og, for saa vidt Ophævelsesgrunden ogsaa rammer den til Grund for Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.